

רחל כהן

בת בלומה ואריה אבני (בורנשטיין)

נולדה בגרמניה: א' אב ה'תרפ"ו - 12/07/1926

עלתה לארץ: ה'תרצ"ג - 1933

נפטרה: ה' תשרי ה'תשע"ח - 26/09/2017

כשרחל נולדה, היא נקראה תחילה סילביה. כאשר עלה היטלר לשלטון בגרמניה, הוא מיד דאג להתחיל לגרש את היהודים. ומשפחתה גורשה לפולין שם חיו כפליטים בתנאים קשים.

ב-1933 זכו לעלות לא"י והגיעו לנמל יפו. הם נדדו ממקום למקום עד שההורים הצליחו לפתוח מסעדה ביפו. אבל כשפרצו מאורעות תרצ"ו - 1936 נאלצו שוב לברוח והתגוררו בצריפים רעועים ובתנאים קשים מאוד. למזלה הטוב פגשה את נוח וכעבור 3 שנים נישאו ועברו לחיות ב-"שאר-ישוב" אשר בגליל.

בדיוק ביום בו הכריזו באו"ם בקשר למדינה ליהודים, בכ"ט בנובמבר 1947, קבלה רחל צירים והרופא חשב שעדיף שתיסע ללדת בטבריה. אך משום מה הצירים ההפכפכים נרגעו קצת ולבסוף אחרי שבוע שלם של ציפיה נולד שמואליק בנם הבכור. נוח היה בקורס בצבא וכשפרצה מלחמת השחרור, רחל נאלצה לקחת את שמואליק התינוק עם מזוודה וקצת בגדים ולברוח איתו במהירות לפתח-תקוה, שם גרו הוריו של נוח. התיאורים של רחל את מה שקרה להם כל-כך קשים עד שהקורא נוטה לחשוב שזה הזוי שאנשים יעברו דברים כאלה בחיים.

המלחמה מסתיימת סו"ס. מרדכי אחיהם של רחל ונחמה אחותה נהרג. כשנולד מוטי הוא נקרא כמקובל ע"ש אותו דוד מרדכי שנהרג. ואחריו מנחם. כאשר בשלב זה בשלה ההחלטה בליבם של רחל ונוח שהם רוצים לתת לבניהם השכלה ראויה (דבר שלא היה במקום מושבם). ולכן החליטו להגיע לקבוצנו אשדות-יעקב, בו כבר התחנכה, התקבלה לחברות ואפילו התחתנה, אחותה הצעירה ממנה נחמה זקצר.

בתחילה עבדה רחל בבתי-הילדים ואח"כ שנים רבות בלול. במאי 1957 ילדה רחל בת שנקראה אורנה אך למרבה הצער נפטרה לאחר כמה חודשים. שנה אח"כ נולד הבן הראשון שלהם באשדות, ערן. אחריו נולדו הילה, ירון ועומר בס"ה 6 בנים ובת אחת.

רוב התיק של רחל מהארכיון מלא בברכות מזל-טוב להולדת הילדים ואח"כ לכניסתם לחברות ותמיד תמיד נוח המומחה בכתיבת אקרוסטיכונים מברך ומודה לכל מי שעזר בגידולם של הילדים ובעזרה ביום חתונתם. ואז ממשיכות הברכות לנישואיהם וללידת הנכדים והנכדות לרוב, לשמחת כולם, בלי עין הרע.

מצאתי גם 2 תעודות מצחיקות, אחת מצה"ל, תארו לעצמכם מצה"ל, בהומור, בכתב-יד, הכותרת "צער בעלי חיים" מביה"ס לחיל הרגלים – קורס מפקדי פלוגות

שרחל כהן סיימה מחזור י"ג של "עגינות מרצון" (מלשון עגונה) ועכשיו יוחזר לה בעלה ומוענק לה התואר **ע"נ = עזר נגדך** ניסן 1960. והשניה כאשר נוח מסיים את מחזור א' בקורס לרכזי משק של הסמינר הבין קיבוצי ורחל קיבלה תעודה לעדות על עמידתה בגבורה ובעקשנות במאמץ הגדול של הפיכת בעלה-חברה ל"**איש חכם**" אשר למרות הקשיים בחורף ובקיץ והעגינות מרצון בדומיה, המשיכה לטפל ב"ילדי תנובה קשיי החינוך" נשאה לבדה בכלכלת הבית והפרנסה".

יש המון סיפורים מימי העבודה בלול. ואח"כ בהנהלת-חשבונות כאשר עברה ניתוחים שמנעו ממנה להמשיך בעבודתה בלול. ותמיד אצל רחל בקפדנות יקית עם כל הנשמה וכל הלב בלי לחוס על עצמה לרגע. דבר שלא הקל עליה ועל הסובבים אותה בעבודה ובכלל בחיים.

לאחר שנחמה אחותה הצעירה נהרגה, קוננה רחל והתלוננה: "למה? למה? לי מגיע קודם! אני יותר מבוגרת ממך ומגיע לי קודם!" אבל, אנחנו הרי לא קובעים דבר. והנה סו"ס בקשתך התקבלה. תמו סבלותייך ואת כבר בדרכך אל המפגש המשפחתי עם הורידך וחלק מאחידך ואחיותיך. לכי בשלום רחל לחסות בסתר כנפי הבורא, אליו התפללת רבות בשנים האחרונות.

ותהא נשמתך צרורה בצרור החיים

ואנחנו נזכור אותך כל עוד זכרוננו עמנו.